

«Πολυτεχνείο 1973: Η μεγαλύτερη πολιτική απάτη του εικοστού αιώνα»! [photos+video]

epilekta.com/2017/11/1973-photosvideo.html

Χιλιάδες παιδάκια έχουν καταθέσει λουλούδια στην κεφαλή στο Πολυτεχνείο, νομίζοντας ότι πρόκειται για κάποιον νεκρό της εξέγερσης...

Στην πραγματικότητα πρόκειται για την κεφαλή του καθηγητή Νίκου Σβορώνου, ο οποίος δεν είχε καμία σχέση με τα γεγονότα του 1973.

Το πόρισμα του Αστυνομικού Διευθυντή Γεώργιου Σαμπάνη επί κυβερνήσεως Ανδρέα Παπανδρέου αποκαλύπτει ότι δεν υπήρξε κανένας νεκρός εντός του Πολυτεχνείου.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ				
Φονευθέντων εις τους πτερίξ του Πολυτεχνείου χώρους κατά τα γεγονότα της 17 - 11 - 73				
A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΗΛΙΚΙΑ	Δ/ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΧΩΡΟΣ ΕΝΘΑ ΕΦΟΝΕΥΘΕΙ
1.	ENGLAND TOKIL - MARGETE	72 ετών		Πλατ. Αιγύπτου
2.	ΘΕΟΔΩΡΟΥ Δημήτριος	51 >>	Ανακρέοντος 2 Ζωγρ.	Εις την ταράτσα της οικίας του από αδέσποτη σφαίρα
3.	KARAKAS TOKIL - ALEXANDER	43 >>	Μύρων 10	Πλατ. Αιγύπτου
4.	KARAMANHS Μάρκος	23 >>	Χίου 35	Πλατ. Αιγύπτου
5.	KOMNHNOS Διομήδης	17 >>	Λευκάδος 7	Έξωθι Ε.Μ.Π.
6.	MARCOYΛHS Νικόλαος	24 >>	Χριστομάνου 67 Σεπόλια	Πλατ. Βάθης
7.	MPEKIAPH Βασιλική	17 >>	Μεταγένους 8 Ν. Κόσμος	Εις την ταράτσα της οικίας της από αδέσποτη σφαίρα
8.	MAYPONANHS Μιχαήλ	19 >>	Ασημ. Φωτήλα 8 Ιλίσια	Καρνεάδου
9.	CAMOPYRHΣ Γεώργιος	23 >>	Καυτουριώτου 7 Κουκάκι	Καλλιδρομίου-Ζωσιμαδών
10.	CΠAPTIΔHS Αλέξανδρος	16 >>	Αγ. Λαύρας 80 Κάτω Πατήσ.	Πλατ. Βικτωρίας
11.	ΦAMENOC Βασίλειος	26 >>	Κάσου 1 Κυμέλη	Γ' Σεπτεμβρίου
12.	ΓKPIΤCIDIΔHS Γεώργιος	48 >>	Ελπίδος 29 Ν. Πράκ.	Ν. Λιόσια εντός του αυτοκινήτου του εξ αδέσποτου βλήματος
			Εν Αθήναις τη 8 Φεβρουαρίου 1982	
			Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ	
				
			ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΜΠΑΝΗΣ	
			ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΤΗΣ Α'	

Η «Ηλένια Ασημακοπούλου», «το κορίτσι που χάθηκε το βράδυ της σφαγής και την ψάχνει ακόμα το αγόρι της» (όπως χαρακτηριστικά έλεγε η εφημερίδα «Αυγή»), ήταν στην πραγματικότητα μοντέλο σε διαφήμιση σαμπουάν της εταιρίας «Breck».

Το κεντρικό νόημα, όσων μαθαίνουν τα Ελληνόπουλα από την τρυφερή τους ακόμα ηλικία, στις σχολικές γιορτές για την επέτειο του Πολυτεχνείου.

Το μεταπολιτευτικό πολιτικό σύστημα, φρόντισε για αυτό, θεσπίζοντας την γιορτή και, μάλιστα, τιμώντας την, αν όχι περισσότερο, τουλάχιστον ισάξια με τις άλλες δύο εθνικές μας γιορτές.

Η πραγματικότητα βεβαίως είναι εντελώς διαφορετική:

Κατ' αρχήν, η εξέγερση του Πολυτεχνείου δεν ανέτρεψε καμμία χούντα! Σκοπίμως κατά την γνώμη μου (κι όχι μόνο την δική μου) αποσιωπείται, ότι η χώρα μετά από την παραίτηση των Απριλιανών, τον Οκτώβριο του 1973, είχε πολιτική υπηρεσιακή κυβέρνηση, με πρωθυπουργό τον αείμνηστο Σπύρο Markeζίνη, που μοναδικό σκοπό της είχε να οδηγήσει την χώρα σε εκλογές, άρα επαναφορά της δημοκρατίας.

Αυτό που πέτυχε στην ουσία η εξέγερση του Πολυτεχνείου, ήταν να ανατραπεί η υπηρεσιακή κυβέρνηση μια εβδομάδα αργότερα (25 Νοεμβρίου) από τον ταξίαρχο Ιωαννίδη και να εγκαθιδρυθεί μια δεύτερη δικτατορία που κράτησε 8 ακόμα μήνες! Ψεύδος πρώτο, λοιπόν.

Και δεν αποτελεί τιμή για το μεταπολιτευτικό πολιτικό μας σύστημα, να στηρίζεται σε ψεύδη για να δικαιολογήσει την ύπαρξή του.

Υπάρχει όμως και δεύτερο, μεγαλύτερο, ψεύδος στην ιστορία, το οποίο φέρει τον τίτλο: «Νεκροί του Πολυτεχνείου»!

Επειδή η Ιστορία είναι πάρα πολύ δύσκολη, όσον αφορά στα πραγματικά γεγονότα, θα πρέπει ο καθένας ο οποίος εκφράζει γνώμη και θέση πάνω σε αυτά, να παραθέτει και κάποια αντικειμενικά στοιχεία ως απόδειξη των ισχυρισμών του.

Εγώ θα παραθέσω μερικά:

Πρώτον: Πόρισμα Τσεβά (κυκλοφορεί ελεύθερα στο Διαδίκτυο).

Ένα από τα πρώτα «μελήματα» της κυβερνήσεως Καραμανλή, ήταν να διερευνήσει την υπόθεση Πολυτεχνείου. Τον Σεπτέμβριο του 1974, αναθέτει στον γνωστό σε όλους μας εισαγγελέα Τσεβά, να συντάξει ένα πόρισμα, σχετικό με τα γεγονότα.

Τα αποτελέσματα του Πορίσματος παραδίδονται στις 14 Οκτωβρίου 1974.

Αφού χωρίζει τους νεκρούς σε 4 κατηγορίες (ούτε ένας νεκρός εντός του Πολυτεχνείου), καταλήγει: «Ονόματα νεκρών 46 και 59, αντιστοίχως, περιήλθαν εις χείρας μου και απετέλεσαν αντικείμενον ειδικής, επισταμένης και αγωνιώδους ερεύνης.

Αμφότεροι εκκυκλοφόρησαν το πρώτον εις την αλλοδαπήν και ο εις εξ αυτών επιμέλεια πολλών γνωστών Ελλήνων, εις το εξωτερικόν κατά την εποχήν της Δικτατορίας ευρισκομένων.

Είναι αμφότεροι ελλιπείς κατά τα στοιχεία των και η επ' αυτών έρευνα εις ουδέν το συγκεκριμένον απέληξε ...

Παραμένει βεβαίως πάντοτε το ερώτημα:

Τι εγένοντο τα πτώματα των νεκρών τούτων και διατί οι οικείοι των εξακολουθητικώς σιωπούν;»

Δε νομίζω ότι χρειάζεται περαιτέρω σχολιασμός.

Δεύτερον: Πόρισμα Σαμπάνη (κυκλοφορεί ελεύθερα στο Διαδίκτυο).

Επειδή έως το 1981, παρά τις φιλοτιμότερες προσπάθειες της «Δεξιάς», δεν κατέστη δυνατόν να «αποκατασταθούν» οι «νεκροί του Πολυτεχνείου», η σοσιαλιστική κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου επαναφέρει το θέμα, αναθέτοντας στον Αστυνομικό Διευθυντή Γεώργιο Σαμπάνη να τους «αποκαταστήσει».

Να σημειωθεί εδώ προς άρση τυχόν υποκειμενικότητας, ότι ο κ. Σαμπάνης είχε διωχθεί από το Απριλιανό καθεστώς και επαναφερθεί στο σώμα μετά την Μεταπολίτευση.

Το πόρισμα του Αστυνομικού Διευθυντή πραγματικός καταπέλτης εναντίον του ψεύδους:

Κανένας νεκρός εντός του Πολυτεχνείου!

12 νεκροί εκτός του Πολυτεχνείου χωρίς να αποδεικνύεται η σχέση τους με την εξέγερση.

Δώδεκα άτυχοι συμπατριώτες μας που έχασαν την ζωή τους την παραγμένη εκείνη περίοδο.

Που να ήξεραν ότι ο θάνατός τους θα ηρωοποιούσε κι άλλους χωρίς να το αξίζουν, μόνο κι μόνο για να αποκτήσουν κάποιοι «αντιστασιακά εύσημα» και να χτίσουν πολιτικές καριέρες!

Όπως προκύπτει από τον λεπτομερέστατο πίνακα, ο αριθμός των νεκρών, η ταυτότητά τους, αλλά και ο τρόπος και τόπος του θανάτου τους, δεν έχουν καμμία απολύτως σχέση με αυτά που «διδαχθήκαμε» επιμόνως, όσοι είχαμε την ατυχία να φοιτούμε στο σχολείο την δεκαετία του '80!

Να θυμίσω εδώ, ότι ο αριθμός των «νεκρών του Πολυτεχνείου» ανεβοκατέβαινε κάθε σχολική χρονιά, ανάλογα με τις διαθέσεις του πολιτικού κατεστημένου.

Ἀπὸ τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ 8 ΜΗΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΚΕ **dexiextrem** Ο «ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ» ΤΗΣ ΗΛΕΝΙΑΣ

Σὲ φυλάκιση 8 μηνῶν καταδικάστηκε χθὲς τὸ βράδυ ἀπὸ τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο ὁ νεαρὸς σπουδαστὴς Γιάννης Ἡλιόπουλος γιὰ τὴ γνωστὴ ὑπόθεσις τῆς «Ἡλένιας».

■ «Εἶμαι ἀθῶος πέρα ὡς πέρα. Ἡ Ἡλένια Ἀσημακοπούλου εἶναι ὑπαρκτὸ πρόσωπο», εἶπε στοὺς δημοσιογράφους ὁ Γιάννης Ἡλιόπουλος, λίγο πρὶν ἀρχίσει ἡ δίκη του.

Ἡ κατηγορία πού τὸν βάουνε ἦταν:

«Διασπορὰ ψευδῶν εἰδήσεων, ἐπιτηδεῖων νὰ κλονίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ πρὸς τὶς ἀρχές».

Τὴ γνωστὴ ὑπόθεσις τοῦ σκίτσου τῆς «Ἡλένιας» τὴ δημιούργησε ὁ Ἡλιόπουλος τὸν περασμένο Νοέμβρη, στὴ διάρκεια τῶν ἐκδηλώσεων πού ἐγίναν στὴν ἐπέτειο τοῦ ξεσηκωμοῦ στοῦ Πολυτεχνεῖο.

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ὁ Γιάννης Ἡλιόπουλος εἶχε ἀπλώσει φωτοτυπημένα σκίτσα μιᾶς νεαρῆς κοπέλλας πού ἔγραφε ἀπὸ κάτω:

■ «Εἶναι ἡ φίλη μου Ἡλένια Ἀσημακοπούλου πού τὴν ἔχασα τὴ νύχτα τῆς 17 Νοεμβρίου 1973».

Μὲ τὴν ἀπόφασή του τὸ δικαστήριό δέχτηκε ὅτι ἡ Ἡλένια εἶναι ἀνύπαρκτο πρόσωπο καὶ ὅτι ὁ Ἡλιόπουλος τὴν παρουσίασε σὰν φίλη του γιὰ νὰ δείξει ὅτι εἶχε κατακτηθεῖς. Τὸ δικαστή-

ριο πάντως δὲν καταλόγισε δόλο στὴν ἐνέργεια τοῦ νεαροῦ σπουδαστῆ καὶ τοῦ ἀνεγνώρισε καὶ τὸ ἐλαφρυντικὸ τῆς μετεφηδικῆς ἡλικίας.

Κατὰ τῆς ἀπόφασης ὁ Ἡλιόπουλος ἀτκήσε ἐφεση καὶ ἀφέθηκε προσωρινὰ ἐλεύθερος.

Οἱ μάρτυρες κατέθεσαν ὅτι ὁ Ἡλιόπουλος δημιούργησε αὐτὴ τὴν ἱστορία γιὰ νὰ αὐτοπροδηλωθεῖ.

Ἡ μητέρα τοῦ Ἡλιόπουλου εἶπε: «Ὁ γιός μου μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε μία φίλη πού τὴν ἔλεγαν Ἡλένια καὶ τὴν ἔχασε τὴ νύχτα τῶν γεγονότων τοῦ Πολυτεχνεῖο. Πιστεῖω ὅτι αὐτὴ ἡ κοπέλλα εἶναι ὑπαρκτὸ πρόσωπο».

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ κατηγορουμένου κατέθεσε ὅτι ὁ ἀδελφός της τῆς εἶχε γνωρίσει τὴν Ἡλένια στὶς ἀρχές τοῦ Νοέμβρη 1973.

«Αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τὴν εἶχα γνωρίσει — εἶπε ἀπολογούμενος ὁ Ἡλιόπουλος. Δὲν εἶναι ψεύτικη ἡ ἱστορία τῆς Ἡλένιας. Κι ἂν κάποτε τὴν διέβρωσα ἦταν γιὰτὶ δημιουργήθηκε μεγάλος θόρυβος».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἡξερές πού εἶμενε;

ΚΑΤΗΓΟΡ.: Ὁχι, ἀκριβῶς.

ΠΡΟΕΔΡ.: Τὸ τηλεφῶνό της τὸ ἦξερες;

ΚΑΤΗΓ.: Ὁχι.

Ὁ εἰσαγγελέας κ. Ν. Παπαγεωργίου στὴν ἀγόρευσή του ζήτησε τὴν ἐνοχὴ τοῦ Ἡλιόπουλου κατὰ τὸ κατηγορητήριό.

Τρίτον: Αναφορά Συγκλήτου Πολυτεχνεῖο (κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα στο Διαδίκτυο). Με τὴν υπ' αριθμὸν 33437 ἀναφορά τῆς Συγκλήτου τοῦ Πολυτεχνεῖο 11/10/1975, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Δ. Τσεβά, κανένας σπουδαστὴς δὲν σκοτώθηκε κατὰ τὸ τριήμερο.

Ὁ ἴδιος ὁ πρύτανης τοῦ Πολυτεχνεῖο κατὰ τα γεγονότα Κ. Κονοφάγος κατέθεσε ὡς μάρτυς στὶς 20/1/1975, στο

πενταμελές Εφετείο Αθηνών, ότι μέσα στο Πολυτεχνείο δεν σκοτώθηκε κανείς φοιτητής και τα ίδια βεβαιώνει και στο βιβλίο του «Η Εξέγερση του Πολυτεχνείου» (1982), με την προσθήκη ότι ούτε κανείς άλλος πολίτης έχασε την ζωή του μέσα στο Πολυτεχνείο.

Νομίζω ότι τα προηγούμενα τρία παραδείγματα είναι τρανταχτές αποδείξεις για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας.

Δυστυχώς, το μεταπολιτευτικό πολιτικό μας σύστημα, στηρίχθηκε πάνω σε τέτοια ψεύδη επιχειρώντας να φτιάξει τους ήρωες του με σκοπό να εδραιωθεί.

Κι επειδή ακριβώς δεν είναι το μοναδικό, βλέπουμε όλοι σήμερα τα αποτελέσματά του.

Μια ματιά στις καριέρες των «αντιστασιακών φοιτητών» πείθει και τον πιο δύσπιστο.

Ας δούμε και την γνώμη του ΚΚΕ (την τότε γνώμη βεβαίως), μια και αποτελεί έναν από τους βασικούς υποστηρικτές και τιμώντες της επετείου:

«Παρά τις αφηνιασμένες προσπάθειες της χουντικής ΚΥΠ και των πληρωμένων πρακτόρων της να διαστρέψουν την πορεία και το περιεχόμενο της εξέγερσης, καταγγέλλουμε την προσχεδιασμένη εισβολή στο χώρο του Πολυτεχνείου την Τετάρτη, 14 του Νοέμβρη, 350 περίπου οργανωμένων πρακτόρων της ΚΥΠ [...] με σκοπό να προβάλλουν με κάθε μέσο τραμπουκισμού και προβοκάτσιας γελοία και αναρχικά συνθήματα που δεν εκφράζανε την στιγμή και τις συγκεκριμένες δυνάμεις».

Φοιτητικό φυλλάδιο του ΚΚΕ «Πανσπουδαστική», τεύχος 8, Φεβρουάριος, 1974.

Κατά την γνώμη τους, δηλαδή, η ΚΥΠ ευθύνεται για την εξέγερση.

Διαψεύσθηκε αργότερα, αλλά είναι γνωστές «μανούλες» στην διαμόρφωση της κοινής γνώμης οι κομμουνιστές, όταν τους συμφέρει!

Χαρακτηριστικότερο περιστατικό για το γελοίο της υποθέσεως «νεκροί του Πολυτεχνείου» αποτελεί η υπόθεση της «Ηλένιας» (κυκλοφορεί ελεύθερα στο Διαδίκτυο).

Απεκαλύφθη, όμως, νωρίς το ψεύδος, δείχνοντας έτσι την βιασύνη του πολιτικού κόσμου της Μεταπολίτευσης, να εφεύρει τους ήρωες του.

Η Νεοζηλανδή Νάνσι Κρίντλαντ όμως τους πήρε χαμπάρι έγκαιρα.

Άπό τό Τριμελές Πλημμελειοδικείο

ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ 8 ΜΗΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΚΕ dextrem Ο «ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ» ΤΗΣ ΗΛΕΝΙΑΣ

Σε φυλάκιση 8 μηνών καταδικάστηκε χθές τό δράδν από τό Τριμελές Πλημμελειοδικείο ό νεαρός σπουδαστής Γιάννης Ήλιόπουλος για τή γνωστή υπόθεση τής «Ήλένιας».

■ «Είμαι άθώος πέρα ως πέρα. Ή Ήλένια Άσημακοπούλου είναι ύπαρκτό πρόσωπο», είπε στους δημοσιογράφους ό Γιάννης Ήλιόπουλος, λίγο πριν άρχίσει ή δίκη του.

Ή κατηγορία πού τόν δάουνε ήταν:

«Διασπορά ψευδών ειδήσεων, έπιτηδείων νά κλονίσουν τήν έμπιστοσύνη του κοινού προς τίς άρχές».

Τή γνωστή υπόθεση του σκίτσου τής «Ήλένιας» τη δημιούργησε ό Ήλιόπουλος τόν περασμένο Νοέμβρη, στη διάρκεια των εκδηλώσεων πού έγιναν στην έπέτειο του ξεσηκωμού στο Πολυτεχνείο.

Εκείνες τίς ήμέρες ό Γιάννης Ήλιόπουλος είχε απλώσει φωτοτυπημένα σκίτσα μιας νεαρής κοπέλλας πού έγραφε από κάτω:

■ «Είμαι ή φίλη μου Ήλένια Άσημακοπούλου πού τήν έχασα τή νύχτα τής 17 Νοεμβρίου 1973».

Μέ τήν απόφασή του τό δικαστήριο δέχτηκε ότι ή Ήλένια είναι άνώπαρκο πρόσωπο και ότι ό Ήλιόπουλος τήν παρουσίασε σαν φίλη του για νά δείξει ότι είχε «κατακτήσει». Τό δικαστή-

ριο πάντως δέν καταλόγισε δόλο στην ένέργεια του νεαρού σπουδαστή και του άνεγνώρισε και τό έλαφροντικό τής μετεφηδικής ήλικίας.

Κατά τής απόφασης ό Ήλιόπουλος άσκησε έφεση και άπέθηκε προσωρινά έλεύθερος.

Οι μάλιστα κατέθεσαν ότι ό Ήλιόπουλος δημιούργησε αυτή τήν ιστορία για νά αυτοπροδηλωθεί.

Ή μητέρα του Ήλιόπουλου είπε: «Ό γιος μου μου είπε ότι είχε μία φίλη πού τήν έλεγαν Ήλένια και τήν έχασε τή νύχτα των γεγονότων του Πολυτεχνείου. Πιστεύω ότι αυτή ή κοπέλλα είναι ύπαρκτό πρόσωπο».

Ή άδελφή του κατηγορουμένου κατέθεσε ότι ό άδελφός τής τής είχε γνωρίσει τήν Ήλένια στις άρχές του Νοέμβρη 1973.

«Αυτή τήν έποχή τήν είχα γνωρίσει — είπε άπολογούμενος ό Ήλιόπουλος. Δέν είναι ψεύτικη ή ιστορία τής Ήλένιας. Κι αν κάποτε τήν διάβασα ήταν γιατί δημιουργήθηκε μεγάλος θόρυβος».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ήξερες πού έ-

μενε;
ΚΑΤΗΓΟΡ.: Όχι, άκριδώς.
ΠΡΟΕΔΡ.: Τό τηλέφωνό τής τό ήξερες;

ΚΑΤΗΓ.: Όχι.
Ό εισαγγελέας κ. Ν. Πακγεωργίου στην άγόρευση του ζήτησε τήν ένοχή του Ήλιόπουλου κατά τό κατηγορητήριο.

Το γνωστό τότε φωτομοντέλο τής φωτογραφίας, παρουσιάστηκε ως νεκρή φοιτήτρια του Πολυτεχνείου από τον Γιάννη Ήλιόπουλο, μαθητή τής Ηλεκτρονικής σχολής ισχυριζόμενος ότι ήταν το κορίτσι του και λεγόταν «Ήλένια». Η απάτη αποκαλύφθηκε σύντομα και ο νεαρός τιμωρήθηκε με 8μηνη φυλάκιση. Βέβαια το πολιτικό κατεστημένο είχε προλάβει να τιμήσει τήν «νεκρή φοιτήτρια» μιας και το όνομά τής εκφωνήθηκε πρώτο στην πρώτη επέτειο του Πολυτεχνείου και είχε ακόμα τήν τύχη να τής κατατεθεί στεφάνι από τήν δακρύζουσα και γονυκλινή σύζυγο του τότε προέδρου τής Δημοκρατίας, Ιωάννα Τσάτσου. Έτσι «στο πόδι» έστηναν το Μύθο του Πολυτεχνείου.

Βέβαια αυτά, θάφτηκαν στο χρονοντούλαπο ώστε να εξυτηρηθούν οι σκοποί, που ανέφερα προηγουμένως και αποτελούν τήν προσωπική μου και όχι μόνο, εκτίμηση.

Όπως και οι συντάξεις για τίς οικογένειες των «θυμάτων» του Πολυτεχνείου, που πρόσφερε γενναϊόδωρα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, διά του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος με διαταγή του τότε υπουργού Δημοσίων Έργων κ. Μαγκάκη.

Ακόμα περιμένουν τους άνώπαρκτους δικαιούχους τους.

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΜΑΣ ΠΑΤΩΝΤΑΣ LIKE "ΕΔΩ"